

Afskrift: Mens neokonservative forsøger at inddæmme Trump, peger udvikling i Italien på vejen til det nye paradigme. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. marts 2019

Her er begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og præsident. I dag skriver vi den 15. marts, »idus martiae.« Der sker meget i Italien og der tales om »idus martiae« og Julius Cæsar. Italienerne satser stærkt på at arbejde med Kina. Helga, du deltog i denne uge i en meget betydningsfuld konference med repræsentation fra den kommercielle sektor i Italien, men også fra regeringen. Jeg synes vi skal starte der, fordi dette har givet anledning til en fortsat panik blandt unilaterale, geopolitiske kræfter i Den Europæiske Union, der forsøger at holde Kina ude. Så hvad laver italienerne? Hvad er det, der foregår?

HELGA ZEPP-LAROCHE: Som du måske ved, kommer præsident Xi Jinping på officielt besøg i Italien den 22. og 23., altså i næste uge. Det er kommet frem, at italienerne og kineserne i anledning af dette besøg vil underskrive en hensigtserklæring

(MoU) om at samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet (BRI). Dette har forårsaget stor uro; Financial Times flippede ud, Garrett Marcus – som på en eller anden måde står [USA's nationale sikkerhedsrådgiver John] Bolton nær i Det Hvide Hus – sagde i hovedtræk, at italienerne absolut ingen gavn vil have af dette, og at det vil ødelægge deres image i verden i meget lang tid fremover. Så det kom temmelig rettidigt, at vi havde denne begivenhed i Milano, som var en begivenhed arrangeret i fællesskab mellem Movisol, som er Movimento Solidarita – LaRouchebevægelsens italienske søsterorganisation, ledt an af Liliana Gorini – og regionen Lombardiet. Emnet var netop Italiens samarbejde med Bælte og Vej Initiativet. Arrangementet havde længe været planlagt, så det er helt tilfældigt, at det fandt sted lige før Xi Jinpings statsbesøg.

Den første taler ved denne begivenhed var Michele Geraci, som er ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling, og han er en person, der ved meget om Kina, hvor han i ti år virkede som professor. Han er nu leder af den italienske regerings ekspertgruppe angående Kina. Han gav en præsentation, hvor han nedtonede postyret omkring denne hensigtserklæring ved at gøre opmærksom på, at den ikke vil ændre noget; den vil ikke ændre Italiens alliance med NATO eller EU. Den betyder blot, at Italien vil få øgede eksportmuligheder på det hurtigst voksende økonomiske marked i verden, som udgøres af Kina. Italien prøver udelukkende at indhente det forsømte i forhold til andre europæiske lande, som Tyskland og Frankrig, der allerede har meget mere handel med Kina. Så han gav et meget roligt og optimistisk billede af, hvordan dette vil gavne udviklingen af havnene Trieste, Genova, Palermo – samt udviklingen af anden infrastruktur. Han sagde, at det ikke betyder, at Italien opgiver andre projekter, fordi disse alle er nye investeringer. Kineserne vil bygge nye kajpladser i nogle af disse havne, så kineserne investerer i ny-etableringer, som vil øge den italienske økonomis produktivitet; der er altså ingen grund til at være

bekymret. Så efter min mening var det meget informativt.

Efterfølgende holdt jeg en tale, hvor jeg i hovedtræk sagde, at alt dette foregår i en større sammenhæng, fordi det, der sker, tydeligvis er, at den kinesiske regering forsøger at skabe et nyt paradigme, som Xi Jinping altid kalder »et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden« eller »menneskeheds skæbnefællesskab« (胡锦涛 – red.). Og de forsøger at opbygge et nyt sæt internationale relationer, som vil overvinde geopolitik. Jeg nævnte det faktum, at der historisk findes 16 tilfælde, hvor en sekundær magt ville overtage den hidtidigt dominerende magts rolle, at det i 12 tilfælde førte til krig, og at det i 4 tilfælde betød, at den anden magt trådte i stedet for den første magt og overgik den uden krig. Jeg understregede det faktum, at den kinesiske regering og især Xi Jinping har gjort det klart adskillige gange, at det ikke er intentionen at erstatte USA's dominerende rolle i verden, og at de naturligvis heller ikke vil have en krig; men at de tilbyder en helt ny måde at relatere til hinanden på, som grunder på hensyntagen til den andens suveræniteten, på hensyntagen til forskellen mellem de sociale systemer, og på simpelthen at samarbejde på win-win basis.

Jeg udpegede følgende bemærkelsesværdige fænomen; efter Xi Jinping for omkring fire år siden annoncerede Bælte og Vej Initiativet i september 2013 i Kasakhstan, har dette verdens største infrastrukturprogram udviklet sig meget hurtigt. Nu er der 112 lande, der har forskellige grader af samarbejde og yderligere 30-40 internationale institutioner. I omkring fire år skrev de vestlige medier og de store tænketanke nærmest intet derom; de forbigik det eller lod som om, at dette verdens største infrastrukturprojekt ikke var til. Derefter, efter omkring fire år, begyndte alle medier og alle tænketanke på en tydeligvis koordineret måde pludselig et angreb mod Kina, hvor det udlagde BRI som ren kinesisk imperialisme: kineserne forsøger bare at få landene ind i

gældsfælden; det er et autoritært system. I en vis forstand er det meget klart, at dette er en geopolitisk refleks, der er udløst af, at verden er i hastig forandring, og at magtcentret allerede er flyttet til Asien, idet Kina har påtaget sig lederskabsrollen i denne udvikling.

Så jeg synes, at den indlysende løsning på denne krise – og en stor beskyldning er naturligvis også, at Kina splitter EU, opdeler EU. Der er faktisk allerede 13 EU-lande, som har underskrevet MoU'er med Kina, og Italien bliver det første G7 land. Det er derfor, at de er så rystende nervøse over det. Det er klart, da det er den tredjestørste økonomi på kontinentet. Jeg understregede kraftigt, at de ikke behøvede Kina til at opdele EU; Den Europæiske Union er opdelt helt af sig selv. Se på splittelsen mellem nord og syd på grund af EU-Kommissionens brutale nedskæringspolitik, som helt forarmede Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Der er en åbenlys kløft på dette punkt og en anden omkring problemet med immigration, som Øst- og Vesteuropa er helt uenige om. Faktisk har Kina mange gange argumentet for – og jeg er helt enig – at et samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet faktisk er måden, hvorpå Europa kan forenes, forudsat at f.eks. Frankrig og Tyskland ville anerkende, at det også er ensbetydende med en enorm forretningsmulighed for dem at deltage.

Hvis alle disse europæiske lande kort sagt ville sige, at det er i vores bedste interesse at samarbejde, ikke kun i multilaterale handels- og investeringsaftaler på det eurasiske kontinent, men især om at udvikle Afrika sammen, som er den eneste menneskelige måde at håndtere flygtningekrisen på – det kunne føre til en meget god udvikling. Men EU vil holde et topmøde om dette emne den 21. marts, og man har allerede udarbejdet en 10-punkts handlingsplan; det er klart en indsats for at imødegå denne indflydelse fra Kina. Så vil man holde et topmøde mellem EU og Kina i begyndelsen af april, og det er meget klart, at EU-Kommissionen er på en helt anden kurs end Italien. Men lad os nu se. Jeg tror, at Xi Jinpings besøg

vil lykkes, og det på ny vil vise enhver, hvordan et samarbejde er i alles bedste interesse...

Se mere i videoen ovenover.